

Čj. UOOU-04913/13-26

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako příslušný odvolací orgán podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 15. listopadu 2013 podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, takto:

Rozklad účastníka řízení, společnosti CERD ČR s.r.o., se sídlem Rybná 682/14, 110 00 Praha 1, IČ: 28493320, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-04913/13-16 ze dne 17. září 2013, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. g) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno oznámením o zahájení řízení, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 24. července 2013. Podkladem pro zahájení řízení byl spisový materiál shromážděný v rámci kontroly provedené inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) Mgr. Danielem Rovanem ve dnech 12. února 2012 až 27. března 2013 a další podněty doručené Úřadu.

Na základě shromážděného spisového materiálu vydal správní orgán prvního stupně dne 17. září 2013 rozhodnutí čj. UOOU-04913/13-16, kterým rozhodl, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. g) zákona č. 101/2000 Sb. tím, že v souvislosti s provozováním webových stránek umístěných na internetové adrese www.centralniregistrdruzniku.cz, jako zpracovatel osobních údajů neposkytl požadované vysvětlení o zpracování osobních údajů šesti osobám (... , ... , ... , ... , ... a ...), čímž porušil povinnost stanovenou v § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Za tento správní delikt byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 18.000 Kč.

Správní orgán prvního stupně na základě shromážděných podkladů konstatoval, že účastník řízení je zpracovatelem osobních údajů ve vztahu k databázi provozované prostřednictvím webových stránek <http://www.centralniregistrdruzniku.cz/>, jehož provozovatelem a správcem osobních údajů je společnost CERD SYSTEM LLC., se sídlem 46268 Westover Annex, West 79th Street 4008, Spojené státy americké. Předmětem uvedeného zpracování byly poté dle zjištění správního orgánu prvního stupně také osobní údaje výše uvedených šesti fyzických osob. Správní orgán prvního stupně dále konstatoval, že všechny tyto osoby prokazatelně zaslaly účastníkovi řízení jako zpracovateli osobních údajů žádost o podání vysvětlení dle § 21 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., a účastník řízení ani na jednu z těchto žádostí neodpověděl a vysvětlení neposkytl.

Účastník řízení se k předmětu řízení vyjádřil písemně dne 5. srpna 2013, dne 2. září 2013, dne 4. září 2013 a dne 16. září 2013.

Správní orgán prvního stupně k předmětu řízení konstatoval, že údaje získané od uživatelů, kteří provedli registraci do systému Centrální registr dlužníků České republiky, jsou osobními údaji. O osobní údaje se jedná i v těch případech, kdy došlo ke zveřejnění jména a příjmení spolu s detailem záznamu z protikorupční linky, stejně tak jako v případě údajů fyzických osob získaných z veřejně dostupných zdrojů, nebo i v případě specifického jména (...). Správní orgán prvního stupně dále uvedl, že zákon č. 101/2000 Sb. se vztahuje na zpracování osobních údajů, jestliže správce usazený mimo území Evropské unie provádí zpracování na území České republiky a nejedná se pouze o předání osobních údajů přes území Evropské unie, přičemž v daném případě na území České republiky dochází k operacím, které odpovídají definici pojmu zpracování, a nejedná se tedy pouze o tranzit osobních údajů. Na základě této skutečnosti a vzhledem k tomu, že je to účastník řízení, kdo zpracování na území České republiky pro správce fakticky provádí, je tento zpracovatelem ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 21 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. může každý subjekt údajů, který zjistí nebo se domnívá, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů, které je v rozporu s ochranou soukromého nebo osobního života subjektu údajů nebo v rozporu se zákonem, požádat správce nebo zpracovatele o vysvětlení nebo požadovat odstranění vzniklého stavu. Tomuto oprávnění subjektu údajů odpovídá povinnost správce nebo zpracovatele požadované vysvětlení poskytnout. Správní orgán prvního stupně tedy dospěl k závěru, že účastník řízení tuto povinnost nesplnil, neboť na žádost vysvětlení neposkytl.

K námitkám účastníka řízení správní orgán prvního stupně uvedl, že § 21 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. na jeho případ nedopadá. Stejně tak se nezabýval námitkou podjatosti inspektora Úřadu Mgr. Daniela Rovana, neboť ten ve správním řízení nevystupoval jako oprávněná úřední osoba.

Při úvaze o výši sankce správní orgán prvního stupně přihlédl jako k polehčující okolnosti k počtu subjektů údajů a k následku jeho jednání, který nezpůsobuje závažný zásah do soukromí dotčených osob. Přitěžující okolností je poté to, že neposkytnutí informace znemožňuje dotčeným osobám využití dalších nástrojů, jak se domáhat nápravy v případě, že by docházelo k neoprávněnému zpracování jejich osobních údajů.

Rozhodnutí čj. UOOU-04913/13-16 ze dne 17. září 2013 bylo doručeno účastníkovi řízení dne 27. září 2013 (na základě fikce doručení). Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení dne 11. října 2013 rozklad, který odůvodnil podáními doručenými Úřadu dne 21. října 2013 a dne 23. října 2013.

V podaném rozkladu účastník řízení uvádí, že není provozovatelem internetové aplikace, která prostřednictvím pronájmu datového úložiště a programové aplikace, umožňující automatizované sdílení dat mezi věřiteli a dlužníky a třetími subjekty, nemůže být subjektem hmotné ani právní odpovědnosti. Úřad rozhoduje na základě podacích lístků stěžovatelů, a to tak, že neprokázal obsah korespondence směřované na adresu účastníka řízení. Ten uvádí, že měsíčně reagoval na stovky dotazů různého charakteru ve formě doporučené i nedoporučené pošty, telefonických dotazů a dotazů prostřednictvím e-mailové korespondence. Skutečnost, že Úřad za promile procent špatně, chybně, nepřesně vyřízené korespondence účastníka řízení penalizuje, je likvidační. Pokud by Úřad mohl takto penalizovat subjekty, vznikl by precedens nové „daňové soustavy“. Účastník řízení dále uvádí, že pokud by jej chtěl Úřad penalizovat za korespondenci, musel by 100% prokázat, co bylo obsahem dopisu stěžovatelů, dále by musel prokázat, že odeslané psaní převzala společnost a to prostřednictvím odpovědné osoby a také prověřit, zdali subjekt nemohl požadavek vyřídit sám prostřednictvím on-line aplikace. Ani v jedné prověřované skutečnosti se tak nestalo, rozhodnutí je založeno na existenci podacích lístků, které ani nemusely

dorazit do společnosti, mohly obsahovat prázdné papíry či písemnosti, jež byly jinak deklarovány a před Úřadem vydávány za písemnosti jiného obsahu.

Účastník řízení dále uvádí, že subjekty sídlící např. v USA, Německu, atd. spadají plně pod tamní právo a není možné penalizovat tyto společnosti na území jiného státu. Pokud by bylo možné penalizovat subjekty na území České republiky jen proto, že vykonávají administrativní činnost pro subjekt v zahraničí bez přímého smluvního vztahu zákazníků s českým rezidentem, pak by bylo na místě např. účastníka řízení zrušit z důvodu poškozování zahraničních investic a celou proceduru plně automatizovat bez korespondenční české adresy. Společnosti Google, Facebook, platební karetní terminály či jakékoliv zahraniční internetové aplikace, které přijdou do styku s osobními údaji českých občanů, by tak na základě náhledu Úřadu byly v rozporu se zákonem, neboť nemají na území České republiky odpovědného zástupce pro správu osobních údajů i přesto, že s nimi přicházejí do styku. Celá tato konstrukce by znamenala, že české právo se povyšuje nad právo právní subjektivity každého státu. Účastník řízení dále uvádí, že nenašel žádné obdobné precedenční rozhodnutí, a uvádí, že prostřednictvím pedagogicky vzdělaného inspektora Úřadu dochází ke zneužití státní moci. Dále opakuje svoje výtky ohledně podacích lístků.

Účastník řízení také uvádí, že správcem dat dle výkladu Úřadu je každý e-shop, každé internetové a diskuzní fórum, neboť i otevřená protikorupční linka, kde lze podávat veřejná oznámení, je pouze fórem. Pokud není možné veřejně psát o jakýchkoliv subjektech, ani tisk by nemohl psát o kauzách, uživatelé by nemohli diskutovat o fyzických osobách a celá wikipedia.org by byla v rozporu se zákonem. Dále účastník řízení opakuje jinými slovy námitky ohledně územní působnosti zákona.

Rozklad dále obsahuje část s podněty na prověření jednotlivých subjektů, a to s odkazem na napadené rozhodnutí a z něj údajně vyplývající precedenční působnost zákona.

Účastník řízení následně opakuje většinu svých argumentů již v rozkladu uvedených, poukazuje na skutečnost, že by šlo prostřednictvím Úřadu šikanovat veškeré subjekty, které ukládají osobní údaje fyzických osob a Úřad by se tak stal nástrojem pro konkurenční boj; uvádí, že by šlo zautomatizovat a vytvořit systém na podávání žádostí o existenci správy (zřejmě osobních údajů).

V doplnění rozkladu doručeném dne 23. října 2013 účastník řízení zaslal obsah dopisu právního zástupce jednoho ze stěžovatelů. K tomuto uvádí, že protože Úřad neprokazuje obsah korespondence zasláné stěžovatelem, kdy všichni stěžovatelé nejsou klienty CERD a jejich jména a osobní údaje nejsou na stránkách registru přístupné, kdy žadatelé odmítají hradit náklady spojené s lustrací ve věci zpracování osobních údajů, a je účastník řízení za zahraniční subjekt penalizován, jen proto, že nevykládá vysoké prostředky na odpovědi nedefinovaných a zmatených žádostí, žádá, aby tento důkaz byl zařazen do odvolání proti přidělené pokutě. Dále účastník řízení opakuje svoje námitky spočívající v šikaně všech ekonomických subjektů, uvádí, že pokud nebude rozhodnutí zrušeno, začne generovat vůči Úřadu desítky tisíc stížností vůči jiným ekonomickým subjektům. Dále se zajímá, proč 90% e-shopů není registrováno u Úřadu jako správci osobních údajů. Uvádí, že je zajímavé, že jakmile Úřad vymění inspektory za politické trafikáře, jejich pozornost se obrátí na subjekty, jež nepodporují politické strany, díky nimž obdrželi tyto dobře placené posty. Obdržet pokutu v řádech desítek tisíc za osm řádně nezodpovězených žádostí, kdy odpovídá na 1.000 dotazů měsíčně, je v rámci statistiky chybovosti ze strany Úřadu snaha o poškození v rámci zneužití státní moci.

Přiložené dopisy obsahují výzvu účastníka řízení ... ze dne 23. října 2013, s uvedením, že jeho dopis je veden značně obecně a není tedy možné vyhovět, neobsahuje předmět skutku a úkonu, kterého se dožaduje. Dále obsahuje informaci, že registr dlužníků ani účastník řízení neprovádí žádné zápisy a zveřejňování osobních dat chráněných zákonem na ochranu osobních údajů a pokud se domnívá, že ano, musí přesně doložit např. www.link, kde jsou

tyto údaje uvedeny a jaké změny se dožaduje. Dále obsahuje poučení, že účastník řízení má nárok na úhradu nákladů spojených s administrativní činností, a sdělení, že jeho klientům byl zaslán formulář, na jehož základě lze podat žádosti. Odpověď ... na tuto výzvu v zastoupení klientů pana ... a paní ..., obsahuje informaci, že klientům byly doručeny v měsíci září přípisy datované ke dne 12. dubna 2013, obsahující poučení o nutnosti uhrazení poplatku za účelem získání výpisu o bezdlužnosti, aby jim mohly být následně poskytnuty z internetových stránek www.centralniregistrdluzniku.cz informace o jejich osobách. Klienti proto žádají účastníka řízení, aby sdělil, na základě jaké skutečnosti a z jakého důvodu jim zaslal tyto přípisy. Současně jej znovu vyzývají, aby upustil od neoprávněného zásahu do práva na ochranu osobnosti a zveřejňované údaje odstranil z internetových stránek www.centralniregistrdluzniku.cz.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházal jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán konstatuje, že z rozkladu účastníka řízení lze vysledovat dva základní argumenty, kterými odůvodňuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Účastník řízení uvádí, že se na něj zákon č. 101/2000 Sb. nevztahuje, neboť vykonává administrativní činnost pro subjekt v zahraničí bez svého přímého smluvního vztahu se zákazníky. Upozorňuje na činnost společností jako Google, Facebook, Wikipedia apod.

Odvolací orgán k této rozkladové námitce uvádí, že působnost zákona č. 101/2000 Sb. je vymezena tím, že se vztahuje na všechny subjekty v postavení správců a zpracovatelů, které jsou usazeny na území České republiky [čl. 4 odst. 1 písm. a) Směrnice Evropského parlamentu a rady č. 95/46/ES, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů]. Zákon dále dopadá na veškerá zpracování prováděná na území České republiky (s výjimkou přenosu osobních údajů přes území České republiky) správci usazenými mimo území České republiky, přičemž správci usazení mimo území Evropské unie jsou v takovém případě povinni zde ustanovit zpracovatele [§ 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. a čl. 4 odst. 1 písm. a) a c) směrnice 95/46/ES]. Z uvedeného tedy vyplývá, že pro to, aby se na určité zpracování osobních údajů a určitý subjekt vztahovalo české právo, je třeba, aby se jednalo buď o český subjekt, který bude zpracovávat osobní údaje, nebo aby toto zpracování probíhalo na území České republiky. Takto je tedy vyjádřena teritoriální působnost zákona.

V daném případě z provedeného dokazování a podkladů napadeného rozhodnutí vyplývá, že osobní údaje jsou zpracovávány a zveřejňovány prostřednictvím webových stránek na adrese centralniregistrdluzniku.cz. Tyto webové stránky, resp. adresný rozsah (IP adresa), ze kterého jsou provozovány, je na území České republiky a je poskytován společností Casablanca INT (kontrolní protokol čj. INSP3-4200/11-127, bod II. 4.). Z kontrolního protokolu (bod II. 11. a 12.) dále vyplývá, že účastník řízení v souvislosti s provozem databáze na adrese centralniregistrdluzniku.cz přijímá ověřovací protokoly za účelem autorizace účtu, tyto formuláře vyhodnocuje, a také je uchovává, a dále za poplatky vydává výpisy o bezdlužnosti, se kterými je také spojeno zpracování osobních údajů (bod II. 9.)

Z výše uvedeného tedy dle odvolacího orgánu jednoznačně vyplývá, že na území České republiky dochází k operacím, které spadají pod definici zpracování osobních údajů dle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Jelikož ovšem správcem předmětného zpracování je společnost CERD SYSTEM LLC., tj. subjekt usazený mimo území Evropské unie, a současně dochází na území České republiky ke zpracování osobních údajů, vztahuje se na toto zpracování ustanovení § 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. Správce osobních údajů (CERD SYSTEM LLC.) má tedy povinnost na území České republiky zmocnit zpracovatele, přičemž z faktických činností prováděných účastníkem řízení pro správce je zřejmé, že zpracovatelem je právě on, a to bez toho, aby existovala písemná smlouva dle § 6 zákona č. 101/2000 Sb. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani tvrzení, že účastník řízení sám sebe označuje za technického správce, resp. subjekt vykonávající administrativní činnost, neboť podstatný je skutečný charakter jím vykonávaných činností.

Pro úplnost odvolací orgán uvádí, že samotná skutečnost, že osobní údaje jsou dostupné prostřednictvím internetu na území České republiky, resp. že se jedná o osobní údaje českých občanů, sama o sobě nestačí k tomu, aby se na takové zpracování osobních údajů vztahoval zákon č. 101/2000 Sb. Vždy musí být splněna jedna ze dvou podmínek, že buď správce, nebo zpracovatel jsou usazeni na území České republiky, anebo k části (či celému) zpracování dochází na území České republiky. Proto také nejsou bez dalších zjištění relevantní upozornění účastníka řízení na společnosti Google, Facebook, wikipedia.org, či různé zahraniční e-shopy.

Správní orgán prvního stupně tedy otázku postavení účastníka řízení posoudil správně, včetně toho, že na něj dopadá zákon č. 101/2000 Sb. jako na zpracovatele osobních údajů.

Další rozkladová námitka účastníka řízení se týká toho, že účastník řízení ani Úřad nemůže prokázat obsah dopisů, jež jsou zaslané třetími subjekty mimo datovou schránku. Odvolací orgán k tomu uvádí, že z obsahu spisového materiálu nemá pochyb o tom, že všichni žadatelé o vysvětlení dle § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. skutečně účastníkovi řízení své žádosti v podobě, ve které je doložili správnímu orgánu, také zaslali a že mu byly řádně doručeny. Tato skutečnost vyplývá z toho, že již v průběhu kontroly účastník řízení potvrdil převzetí žádosti o vysvětlení od ... a ... (protokol o ústním jednání zn. INSP3-4200/11-90 ze dne 17. října 2012), a další žadatelé (s výjimkou ...) se na účastníka řízení obrátili prostřednictvím advokáta, z ničeho také nevyplývá, že by se jednotliví stěžovatelé (s výjimkou ... a ...) navzájem znali a svůj postup vůči účastníkovi koordinovali. Odvolací orgán tedy považuje tvrzení účastníka řízení za účelovou obhajobu, neboť nic nenasvědčuje tomu, že by vůči němu měl být cíleně využíván postup spočívající v zasílání prázdných obálek a následném vytváření dopisů s obsahem, který stěžovatelé Úřadu doložili (v případě advokátů by se tito takovým jednáním vystavovali kárné odpovědnosti). Ani sám účastník řízení přitom kromě samotného tvrzení nenavrhl ani nepředložil žádný důkaz, který by činil jeho námitku věrohodnější. Důkazy spočívající v kopiích žádostí o podání vysvětlení a podacích lístků dokládajících jejich doručení účastníkovi řízení jsou tedy dle odvolacího orgánu v daném případě dostačující.

K dalším jednotlivým argumentům uvedeným v rozkladu odvolací orgán uvádí, že s osobou inspektora Úřadu Mgr. Rovana účastník řízení nespojuje žádné další tvrzení významné pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí; zpochybnění jeho odbornosti a okolností jeho výběru nejsou pro správní řízení podstatné. Ani tvrzení o tom, že je vytvářena nová daňová soustava, resp. penalizační systém pro konkurenční boj a finanční oslabování konkurence, nemá se zákonností napadeného rozhodnutí souvislost. Tvrzení, že rozhodnutí omezuje svobodu slova na síti internet je také nepravdivé, neboť předmětem tohoto správního řízení bylo posouzení toho, zda účastník řízení odpověděl na žádost o podání vysvětlení a nikoliv zákonnost jím zveřejňovaných osobních údajů. Tvrdí-li účastník řízení, že je penalizován za promile procent špatně, chybně, nepřesně vyřízené korespondence, a je to pro něj likvidační, odvolací orgán uvádí, že tím fakticky přiznává vlastní pochybení, současně ovšem není zřejmé, jakým způsobem je uložena sankce pro něj likvidační, kdy pokuta ve výši 18.000 Kč svou výší pro jakoukoliv právnickou osobu (společnost s ručením omezením) již z povahy věci likvidační být nemůže. Další námitky a tvrzení v rozkladu jsou poté spíše ataky a výhrůžky vůči Úřadu a nejsou tedy pro posouzení rozkladu relevantní.

Účastníkem řízení doložená korespondence s ... poté opět nic nového pro posouzení věci nepřináší. Předně je třeba rozlišovat mezi právy subjektu údajů podle § 21 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., mezi která patří jak právo na vysvětlení, tak právo na odstranění zákonného stavu. Předmětem správního řízení a posuzovaného správního deliktu je přitom pouze právo subjektu údajů na podání vysvětlení. Tuto povinnost má potom každý správce či zpracovatel osobních údajů, přičemž je povinen vysvětlení poskytnout bez nároku na úhradu s tím spojených nákladů (na rozdíl od práva na informace o zpracovávaných osobních údajích dle § 12 zákona č. 101/2000 Sb.). Poskytnout vysvětlení poté musí správce nebo zpracovatel přímo subjektu údajů, a nestačí, pokud jej odkáže na „komunikační portál a jeho

administrací“, kde jsou mu informace údajně poskytnuty, zejména tehdy, pokud přístup do tohoto portálu je podmíněn autorizací uživatelského účtu.

Odvolací orgán tedy konstatuje, že správní orgán prvního stupně posoudil všechny okolnosti případu, tedy řádně vyhodnotil, že účastník řízení v pozici zpracovatele obdržel šest žádostí o podání vysvětlení podle § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., přičemž ani na jednu z těchto žádostí vysvětlení zpracování osobních údajů neposkytl (tedy nesdělil, v čem spočívá zákonnost zpracování, resp. proč zpracování nepředstavuje zásah do soukromí subjektu údajů, případně sdělil, že zpracování je skutečně nezákonné). Tímto jednáním se tedy dopustil správního deliktu dle § 45 odst. 1 písm. g) zákona č. 101/2000 Sb.

Pokud se jedná o okolnosti, kterými se správní orgán prvního stupně řídil při úvaze o výši sankce, odvolací orgán se neztotožňuje se závěrem o polehčující okolnosti, že jednání účastníka řízení není způsobilé zasáhnout do práva na soukromí dotčených subjektů údajů, kdy je současně uvedeno, že přitěžující okolností je, že toto jednání omezuje subjekt údajů využít další nástroje, kterými se může domáhat nápravy v případě, kdy by zpracování bylo neoprávněné. Následek protiprávního jednání nemůže být v daném případě současně polehčující i přitěžující okolností. Odvolací orgán tedy konstatuje, že následek jednání účastníka řízení je přitěžující okolností spočívající v zásahu do soukromí subjektů údajů způsobem, kdy tito nemají informace o okolnostech a zákonnosti zpracování jejich osobních údajů a nemohou tedy využít svoje případná další práva ke sjednání nápravy. Tato vada ovšem nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán dále považuje za přitěžující okolnost dobu, po kterou trvá nečinnost účastníka řízení a jeho odmítání poskytnout požadované vysvětlení. Okolnosti, za kterých ke spáchání správního deliktu došlo, stejně jako způsob jeho provedení, se poté v jednání účastníka řízení neprojevují takovým způsobem, aby k nim mohlo být při úvaze o výše sankce přihlíženo jako k polehčující či přitěžující okolnosti. Výši uložené pokuty poté odvolací orgán považuje s ohledem na výše uvedené okolnosti za přiměřenou závažnosti daného správního deliktu.

Na základě všech shora uvedených důvodů tudíž odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 15. listopadu 2013

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková